

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
32,71+ 2,29 (GST) = 35 kan. dolarů
Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!

Time
Committed
À délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 1.

(327.)

Vol. 15.

satellite

1-416

Thursday,

January 13,

2005

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Uč nadané děti

Uč nadané děti, uč je slitování

Uč je o západech slunce, uč je o východu měsíce

Uč je o vzteku, o hříchu, který přichází za úsvitu

*Uč je o květinách, o kráse zapomnění
Potom mě vezmi k řece a ponoř mě do vody*

Požehnej jim a odpusť jim, Otče neboť nevědí, co činí

Všechny nadané děti, uč nadané děti cestám lidí a zvířat

Uč je o městech, dějinám mysterií jejich prohřeškům a ctnostem o větvích šelestících ve větru nebo o tíze jejich hříchů

Uč je odpouštění, uč je slitování

Uč je hudbě

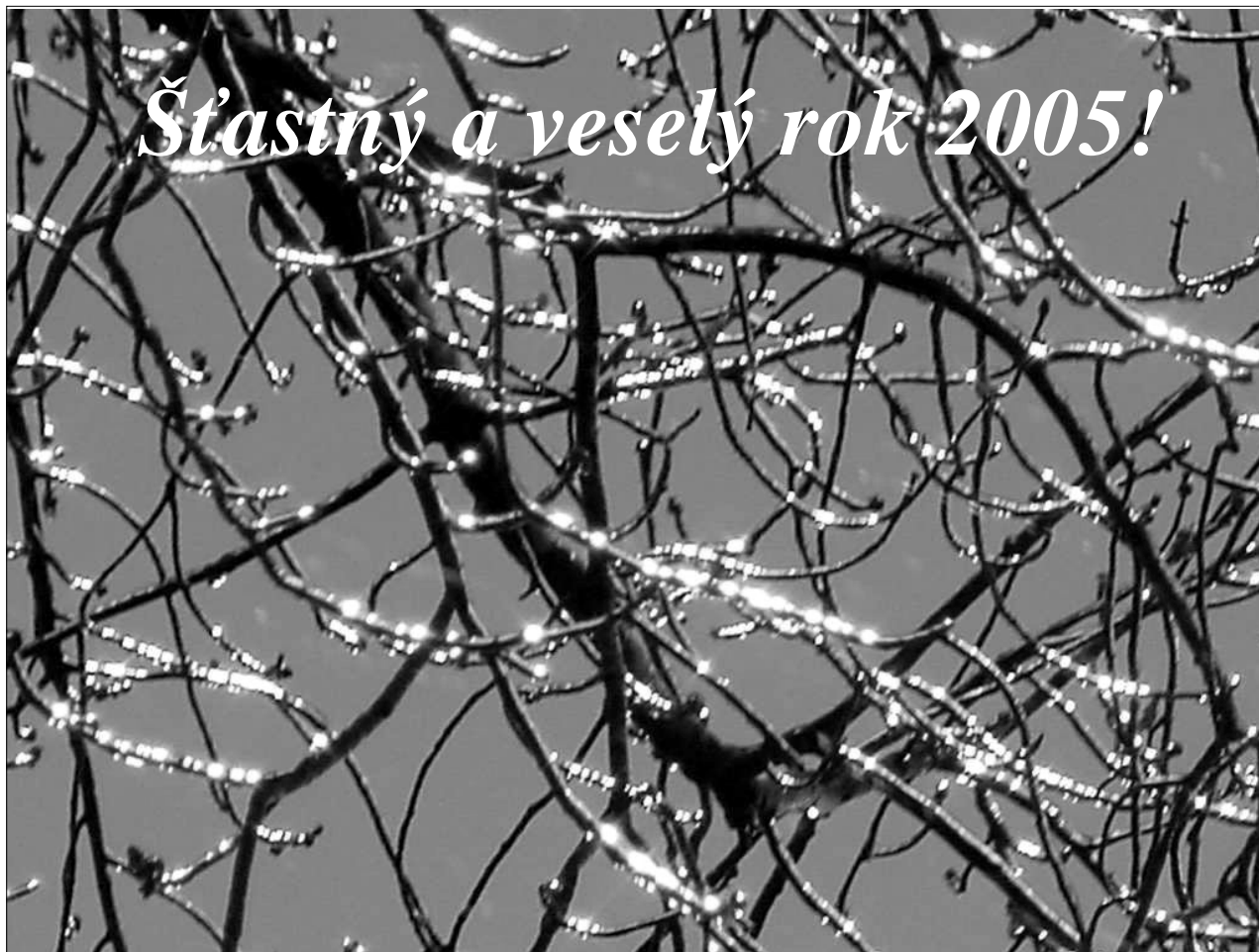
a chladné a očišťující vodě

uč nadané děti

všechny nadané děti

Lou Reed

(přeložil Alexander Neuman, Protestant 10/2003)

Nejen o vánocích a s elektrickým osvětlením mohou stromy svítit, ale i krásou ledu ve večerním slunci.

Přírodní katastrofy a NHL

Zdalo se, že největší katastrofou pro Kanadany v letošním roce bude zrušení Národní hokejové ligy. Lid však oplakává nepřítomnost hokeje na televizní obrazovce méně než se čekalo. Poslední zpráva, která vzrušila veřejnost od Vancouveru po Halifax byl soud s Tod Bertuzzim. Vlk se nažral a koza zůstala celá. Hříšník za zmrzačení soupeře bude teď v klidu sbírat papírky v Stanley Parku a nebudou ho rozptylovat hříšné myšlenky na to, jak prohnět puk.

Televizní divák má místo hokeje téměř denně přímý přenos z míst nejnovějších katastrof a zdá se, že jich bylo letos požehnaně.

Nejprve zmizely lesy v Tatrách, následovalo zemětřesení v jihovýchodní Asii a vše se prozatím skončilo uraganem v severní Evropě a povodněmi v Kalifornii. Narozdíl od kolapsu NHL, nedalo se přírodním katastrofám většinou zabránit, ale dalo se zabránit ztrátám lidských životů, obzvláště na pobřeží Afriky, kam vlna tsunami dorazila až osm hodin po zemětřesení. Pokud se podívám na mapu jižní polokoule, pak vidíme, že se jedná o vzdálenost několika tisíc kilometrů s a ze Srí Lanky šly vlny dalších šest hodin. Přestože již bylo známo, že se jedná o neobyčejně ničivou sílu, nikdo nedal varování. V době, kdy dokážeme v severní Americe s přesností několika kilometrů určit, kudy půjde hurikán, kdy lidé dokáží zabeždit okna svých domů a odjet auty do bezpečí, nejsme schopni varovat Afričany, aby odešli pár set metrů od břehu.

Jestliže jsme se 22. listopadu 1963 dověděli, že před pár minutami byl zastřelen prezident Kennedy, jak je možné, že po čtyřiceti letech v době e-mailů, SMS, mobilních telefonů, rozhlasových a televizních přijímačů, nikdo není schopen vyslat varovný signál. Jak je možné, že žádná z družic, obíhajících zeměkouli toto nebezpečí nezachytila.

Jednou se při občanské výchově paní učitelka Krupková ptala jednoho žáka, kdo dostává přídatky na děti. Zkoušený repetent bezelstně odpověděl, že příspěvky na děti dostávají zřejmě lidé, kteří mají děti. Mělo to svoji logiku a zde je i odpověď na tuto záhadu. Žádná z družic nemohla toto nebezpečí zachytit, protože na to nebyla zařízená.

Tak máme družice, které nás varují před teroristickým útokem, ačkoliv nemáme nejmenší signál o tom, že by někdo byl schopen takového raketového útoku. Máme družice, které monitorují podzemní raketové výbuchy. Provádíme podmořské jaderné pokusy, které rovněž monitorujeme. Jen jaksi na zemětřesení pod vodou jsme zapomněli a pokud ho na Havaji nebo jinde zjistili, nemohli nikoho varovat, aby nevznikla panika a protože neměli správné e-mailové adresy, zkrátka chybička se vloudí. Chyběla pokora a vědomí, že by nás příroda mohla pokořit, zle pokořit.

NHL se nehraje. Před časem začala s ambiciózními plány. Rozšířila se na třicet klubů. Expandovala

na Floridu a do Arizóny, kde o hokeji četli pouze v cestopisech, chudší kluby jako Winnipeg a Quebec poslala na smetiště hokejových dějin. Pouze zisk byl skutečný. Žádný sentiment s lidmi, pro které to bylo součástí života, slitování s dětmi, které milovaly svou hru, své hráče. Hokej se bude hrát ne tam, kam patří, ale kdy vynáší peníze. Pokud byla ekonomická motivace takhle silná a pouze jediná. Proč by teď měli mít hráči slitování s majiteli klubů. Chtějí také vydělat maximum a pokud si chtějí zahrát hokej, tak od toho mají starou dobrou Evropu. Z lidského hlediska to bylo rovněž dobře vymyšlené, jenže to zatím nefunguje.

Je zajímavé, že záplavy na Cejlonu přežila velká zvířata. Velice citliví byli obzvláště sloni. Dokonce dva vyběhli i s turisty na zádech na nedalekou horu. My jsme díky tomu, že spoléháme na vlastní rozum tuto citlivost ztratili. V roce 2002 při povodni v Praze byl jednou z obětí v zoologické zahradě právě slon. Možná, že byl moudřejší než lidé, kteří ho uvázali a možná, že kdyby utekl, že by skončil tak jako praotec Čech na Řípu. Tehdy totiž lidé měli pokoru a dokázali naslouchat i něčemu jinému než vlastnímu rozumu a slon na Řípu nebo na Petříně by mohl po dnes klidně vozit turisty. Jenže tehdy místo, abychom poslouchali, co nám rozzuřený slon chtěl říci, tak jsme ho uvázali a tvářili se, jako kouzelníci, kteří ovládají počasí.

Aleš Březina
